

ſaa en Sag, ſom man ønſter, at den høitæredede Miniſter vil tage under Overveielſe.— Indſtillingen under Nr. 12 er en perſonlig Indſtilling, alſaa den anden perſonlige Indſtilling for Indenrigsminiſteriets Bedkommende; den vedrører et Andragende fra forhenværende Driſtinspekter Roſoed i Gudhjem. Han har forſt været Brevſamlere og dernæſt Poſtepeditor, ialt i 15 Aar. Da der ſkulde være Telegraſtation i Gudhjem, ønſtede han, at han med ſin Datter til Medhjælp maatte ſaae Stationen at paſſe. Han var villig til at lade hende oplære i Telegrafering. Det ſkete ogſaa; men ikke deſto mindre fik den paagjældende Mand ikke Beſtillingen. Dertil maa Adminiſtrationen vel have haft ſine Grunde. Han fik ſin Afſked og engang for alle 200 Kr. Efter hvad der foreligger, ſynes det Udvalget rimeligt, at han ſaar en lille aarlig Underſtøttelſe, ſom han forreſten nok, forſaavidt den ſkal komme ham til Nytte, trænger til at ſaae hurtigt, idet, efter hvad der er oplyſt, baade han og hans Kone ere ſaa ſyge, at der er Udſigt til, at de maatte ikke have ret lang Tid tilbage. Den høitæredede Miniſter har jo paa ſit Budget 10,000 Kr. til den Slags Diemed. ſkulde de Penge, han har, ikke være tilſtrækkelige, eller ſkulde han af andre Grunde mene, at en ſaadan Underſtøttelſe hører til dem, for hvilke der maa ſøges ligefrem Bevilling, ſaa har vel Udvalget heller ikke Noget derimod, forudſat naturligviis at de Forudſætninger, hvorfra Udvalget efter det foreliggende er gaaet ud, holde Stif.

Der er nu kun et Par Andragender, ſom jeg haaber at ſaae den høitæredede Formands Tillæbſelſe til at maatte omtale, uagtet der ikke er gjort Indſtilling derom, idet der dog foreligger en Betænkning over dem. Det forſte af diſſe Andragender, Nr. 33, vedrører Totalafholdenhedsſagen. Derom har Udvalget afgivet den Betænkning, at det formener, at Beſtræbelſer af den Slags, ſom Andragendet omhandler, retteſt bør overlades til privat Virkſomhed, og man gjør derfor ingen Indſtilling. Udtrykket „retteſt bør overlades til privat Virkſomhed“ er noget vagt, og jeg er ogſaa af et andet Medlem i Udvalget bleven anmodet om at ſige, at der Medlemmer i Udvalget, ſom, forudſat at der kunde være opnaaet Enighed derom, ikke vilde have været utilbøielige til at hjælpe Totalafholdenhedsforeningen med et Tilſtud. Men paa den anden Side, naar man ikke mener, at Tiden er kommen for Staten til at underſtøtte den Slags Foreninger, have diſſe enkelte Medlemmer ment, at man foreløbig burde holde ſig tilbage for ikke at ſaae

en Diskuſſion her i Thinget, ſom efter det Standpunkt, hvorpaa Sagen nu ſtaar, vilde være frugtesløs, men man haaber, at den private Virkſomhed vil føre med ſig, at Folk tilſidſt ville blive overbeviiſte om, at det er en Sag, ſom i ſin Almindelighed nok fortjener Statens Underſtøttelſe. Det foreligger imidlertid ikke endnu, og man har da, ſom ſagt, enedes om, at Sagen foreløbig retteſt burde overlades til privat Virkſomhed.— Andragendet under Nr. 61 angaar et Tilſtud af 20,000 Kr. til Ubvidelſe af Sælvig-Broen paa Samsø. Det er, ſom æredede Medlemmer ville ſe i Andragendet, oplyſt, hvilke Grunde der kunde tale for denne Sag. Udvalget ſlutter med at ſige, at „da denne Sag efter Udvalgets Opfattelſe ikke bør afgjøres uden i Forbindelſe med Havneſpørgsmaalet paa Samsø, gjør Udvalget ingen Indſtilling“.

Det er mig bekjendt, at der allerede er indkommet et Andragende til fra Samsø om Underſtøttelſe til, jeg tror, en lille Fiſteri-havn. Der er muligviis ogſaa ivente Vædringsforſlag til 3die Behandling af Finantsloven angaaende de ſamsøſke Havneſpørgsmaal, thi naar Udvalget har indtaget ſin Stilling til Sagen, ſom ſket er her, er det ſelvfølgelig ikke begrundet i, at man ikke er villig til overfor den D at gjøre Noget. Der er jo hidtil Intet gjort for den. Vel veed jeg, at Samsø ikke kan ſættes i Lighed med Bornholm, men ligesom man har været villig overfor Bornholm, ſaaledes vil man, alle Forhold tagne i Betragtning, ogſaa være villig til at komme Samsø til Hjælp, naar derom foreliggende Forſlag i en nærmere Fremtid blive modne til Afgjørelſe. Naar jeg har nævnt Bornholm, er det ikke min Mening dermed at udtale, at denne D har ſaaet for Meget; hver Gang man har bevilget den Noget, har man naturligviis taget alle de foreliggende Omſtændigheder under Overveielſe og er kommet til det Reſultat, at det var forſvarligt af gjøre det. Jeg ſkal her blot give den lille Oplyſning, at man til de bornholmſke Havne allerede har ydet 288,000 Kr. Naturligviis kan man ikke komme til noget Lignende for Samsø's Bedkommende, thi dels er denne D meget mindre end Bornholm, dels har Havneveſenet her ikke ſamme Betydning for Fiſteri eller Andet. Jeg har blot villet udtale dette, for at man ikke ſkulde miſforſtaa den foreliggende Sag.

Indenrigsminiſteren (Steel): Med Henſyn til Indſtillingen under Nr. 1 ſkal jeg oplyſe, at det ganſte rigtig er befundet, at den paagjældende Mand har haft Hartkorn paa et Stykke Jord, ſom tilhører en